

ÉS EL QUE “ES PORTA” O ÉS EL “QUE PORTES”?

Vivim en una societat on la imatge i l'aparença sovint pesen més que l'autenticitat. Els infants creixen envoltats de models digitals que marquen tendències, però no sempre valors. Com a famílies i educadors, tenim el repte d'ajudar-los a mirar més enllà del que brilla, a valorar qui són per sobre del que mostren, i a créixer amb una mirada crítica, coherent i plena de sentit.

TEXTOS I PREGUNTES

DINÀMIQUES

RECURSOS

CRÉIXER EN LA FE

TEXTOS I PREGUNTES

El preu d'encaixar

La Valèria era una nena alegre, amb una imaginació desbordant. Li encantava inventar-se històries i dibuixar-les. Tant li feia si les sabates o la motxilla no eren de marca o si tenien un dibuix o un altre.

Aquell nou curs se'n va adonar que els companys i les companyes parlaven sense parar de les motxilles de personatges famosos, de les sabatilles amb llums i dels jocs de moda.

De sobte, l'important era vestir-se igual, parlar igual i fins i tot riure's de les mateixes coses. Semblava que si no portaves el mateix que els altres, et miraven estrany o encara pitjor et deixaven fora del grup.

Els seus contes i dibuixos ja no interessaven a ningú. Les seves amigues preferien gravar vídeos per pujar-los a la xarxa i imitar les noies famoses d'internet.

Va intentar resistir-se però, de mica en mica, va anar abandonant els seus quaderns d'històries i dibuixos. Només pensava a no quedar-se fora del grup, no volia ser la rara de la colla.

Va canviar les seves històries per vídeos virals i els seus jocs per reptes que no entenia. Va fer que els pares li comprassin una motxilla nova, fins i tot roba com la que portaven les companyes, i també es va tallar els cabells com elles.

S'esforçava per no ser diferent, encara que això signifiqués deixar de fer el que li agradava.

Amb el pas del temps va sentir un buit enorme. Encara que estava envoltada de gent, se sentia cada cop més sola. Es va adonar que, per intentar encaixar, havia perdut tot el que la feia especial i única. Allò que era més important que qualsevol moda: els propis valors.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Heu notat canvis en els valors o comportaments dels vostres fills/filles a causa de la pressió social relacionada amb les modes?
2. Quines estratègies utilitzeu a casa per fomentar el pensament crític davant de les tendències socials i culturals?
3. Quins exemples de pressió social heu observat a l'entorn escolar o social dels vostres fills/filles?
4. Com penseu que es pot enfortir la identitat personal dels nens/nenes davant la influència de les modes?

EL PPT DE LES IDEES BÀSIQUES !

DINÀMICA DE LA REUNIÓ

1_Salutació i benvinguda.

Hem arribat a la segona sessió i potser tenim alguna família que s'ha incorporat avui a les trobades. Podem tornar a fer les presentacions (nom, curs del seu fill/a,...) i fer cinc cèntims de l'essència del FEAC. Esperem que la proposta d'avui, És el que "es porta" o és el "que portes"?, us sigui molt interessant i profitosa.

2_Lectura de l'article.

Llegirem l'article «El preu d'encaixar»

3_Preguntes.

A continuació comentarem les preguntes de debat del text.

- 1. Heu notat canvis en els valors o comportaments dels vostres fills a causa de la pressió social relacionada amb les modes?
- 2. Quines estratègies utilitzeu a casa per fomentar el pensament crític davant de les tendències socials i culturals?
- 3. Quins exemples de pressió social heu observat a l'entorn escolar o social dels vostres fills?
- 4. Com penseu que es pot enfortir la identitat personal dels nens davant la influència de les modes?

4_ Un cop acabada aquesta primera part de lectura i debat us proposem una possible dinàmica.

La dinàmica busca fomentar la participació i la reflexió, tot creant un ambient distès i enriquidor per a les famílies.

Materials:

- Dau gran.

Preparació:

- Prepareu un dau gran (pot ser de cartró). Cada cara representarà una emoció (alegria, tristesa, por, orgull, vergonya i sorpresa).

Desenvolupament de la Dinàmica:

- En llançar el dau, el participant ha de comptar una experiència relacionada amb la pressió social en què hagi sentit aquesta emoció, o inventar una possible reacció del seu fill/a.

5_Text de l'expert: "L'era de la consciència" (Buxarrais, M.R.; Burguet, M. (2016). "Pedagogia de la interioritat", a Guix: elements d'acció educativa, núm. 426-427, pp. 14-18)

Entrem a segon de primària. Escola rural on els nens i nenes no s'agrupen per diferents edats. El mot interioritat no ha entrat a l'aula, ni com a concepte ni com a praxis pedagògica. Tampoc a nivell de centre ni com a opció de claustre o professorat. Tanmateix, els infants comencen fent una pràctica pedagògica on se'ls convida a sortir al bosc i escoltar els sons de la natura durant 5 minuts, cadascú cercant el seu petit indret personal, intransferible, sempre el mateix. Això a diari. Tant és així, que alguns menuts ja ho demanen només entrar. A d'altres els costa. Però quan

Lsenten un falciot o una cadenera, paren oïda.

Entrem a quart de primària. Escola de barri de Barcelona. El projecte d'interioritat fa uns anys va entrar al centre com a prioritat educativa. Els mestres van destinar un curs a formar-s'hi i porten ja tres cursos implementant-lo. Els alumnes, només arribar, cerquen la posició a la seva taula, acomoden el cos a la seva cadira, es disposen al temps iniciàtic de relaxació al que se'ls convida a diari. Els mestres ens confessen que no va ser fàcil a l'inici. Ens expressen que a hores d'ara en copen els beneficis. El rendiment a l'aula ha incrementat, la capacitat de retentiva, de concentració, d'atenció... i sobretot han reduït el nombre de conflictes en els que es feia ús d'algun tipus de violència, sigui verbal, sigui física. Alguns alumnes comenten que ho esperen amb ganes, que noten com els convida a adonar-se de ser qui són, de descobrir-se a ells mateixos. El senten un temps per a ells, un espai seu.

Entrem a sisè de primària. Escola petita amb només de 15 alumnes per aula. El projecte d'interioritat s'ha ignorat, simplement no es coneix. La dispersió és el cavall de batalla de l'escola. Alumnes amb dificultats d'atenció, d'aturar-se i concentrar-se, d'adonar-se que ha entrat algú a l'aula, d'adonar-se que han canviat un rètol a l'entrada, o de fer atenció a

una explicació. Alumnes amb un alt nivell de dispersió.

Tres exemples de com tres escoles es relacionen amb el treball interior a l'aula. Des del desconeixement formal, però amb una mena de saviesa natural que per intuïció s'aproxima al tema. Des del coneixement i voluntat conscient d'implementació, amb la deguda formació. Des del descuit i ignorància. Tres estils educatius que descriuen el mapa que configura les aules de casa nostra, indicadors de les sensibilitats diverses pel tema del món interior."

Com a família, ens sentim formar part d'una de les tres escoles exemplificades. Compartim en grup, en el nostre cas, quin treball d'interioritat podem recuperar a la llar perquè aquesta connexió interna, aquest aproximar-nos a desvetllar la consciència, no quedi relegada a una tasca sols d'escola.

6_ Conclusions

- Recollir les idees principals sorgides a les dinàmiques.
- Animar els pares a continuar compartint experiències i estratègies.
- Recordeu la importància d'acompanyar els fills en el desenvolupament d'una identitat autèntica i sòlida.

7_ Comiat i recordatoris

Ens acomiadem tot agraïnt la confiança i l'assistència de tots els participants. Aprofitem per recordar la data de la propera sessió, així com la possibilitat de recuperar els **webinars FEAC al canal YouTube de la FECC** i els pòdcast del programa "**Escola de Família**" de Ràdio Estel.

Accediu a escoltar el pòdcast "Escola de Família" a Spotify dedicat al tema d'aquest butlletí

RECURSOS

Cites

- "Ser un mateix, en un món que està constantment tractant de fer que siguis algú diferent, és l'èxit més gran." **Ralph Waldo Emerson**
- "No tinc la responsabilitat de ser com els altres esperen que sigui. És el vostre error, no el meu defecte." **Richard P. Feynman**
- "El teu temps és limitat, de manera que no ho malgastis vivint la vida d'algú diferent." **Steve Jobs**

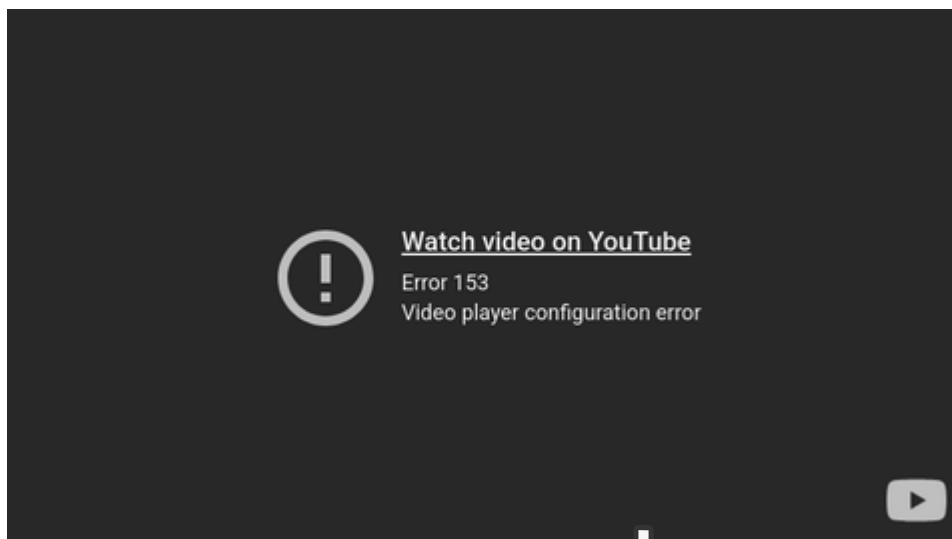
La imatge:

Què et suggereix la imatge?

Vídeos:

Influència Social

Webs interessants

- [Article "La Vanguardia" sobre la pressió social.](#)
- [Article de psicologia sobre els tipus de pressió Social](#)
- [Article sobre les influències en els nens](#)

Llibres

- KASHDAN, Todd: **El arte de llevar la contraria**. Ediciones Península [aquí](#)
- BONILLA, Rocío: **El meu amic extraterrestre** Ed. Beascoa [aquí](#)
- CIALDINI, Robert: **Influencia**. Ed. Harper Collins [aquí](#)

CRÉIXER EN LA FE

...a cops d'escombra!

En plena tardor, tot i que el fred no és viu encara, una catifa de fulles cobreix el terra. Toca escombrar de valent! Amb tot, moltes viles opten per aquesta mena d'aparell d'aire, que espolsa les fulles cap a una altra banda i les acumula totes juntes en algun racó. Sí, queda neta la vorera, però s'acumulen en un altre espai. Amb el millor dels casos, després ve el següent pas:

escombra o màquina que ho arreplega tot. No deu ser com escombrar i amagar la brossa sota la catifa?

Sigui com sigui, la tardor obre pas a renovar el que som i escombrar allò que no som. A deixar caure les capes que hem acumulat per agradar, per ser estimats, per créixer... i descobrir la més interna, la que ens identifica amb el que som, amb el Déu que ens habita.

Avui, proposem agafar l'escombra i apartar les capes que ja no ens serveixen, per tocar fons i lluir la part més autèntica de nosaltres.

A Jn 4, 4-26 hi trobem un encontre. Són dos cansats els que es troben. L'una, ha begut de moltes aigües, de molts afanys de ser estimada, s'ha deixat portar per molts, ha dut el que els altres volen, s'ha comportat com altres han volgut, s'ha deixat comprar. L'altre, es disposa a la seva mateixa alçada. Es fa trobadís, tot i que ella vulgui esquivar trobar-se ningú. Gosa mirar-la cara a cara. Sap de la vida que ha dit, com s'ha deixat portar per altres. Sap que ara té set de viure una vida més autèntica, viure en el Senyor.

A la llum de l'evangeli, mirem quines capes hem anat construint, com la nina russa, per amagar el que de debò som. Ens disposem a mirar el nostre propi rostre al fons del pou de Sicar. Quan ens hi aboquem, deixem que la nostra imaginació corri per veure-hi reflectit a l'aigua del pou el rostre d'aquest Jesús que ens mira cara a cara, que ens reconeix pel nom, que ens confirma en la nostra autenticitat.

Allí, al fons del pou, ens trobem.

